

OPGEDIEND *Priscilla Jourdan* ALS GANGSTER- LIEFJE

Vier jaar geleden werd haar vriend Marcel Kaatee ten onrechte gebombardeerd tot 'boekhouder van Willem Holleeder'. Na zijn vrijspraak doet Priscilla Jourdan zelf een boekje open. In *Gangsterliefje tegen wil en dank* rekt ze af met een angstige periode vol justitiële dwalingen.

TEKST MICHA JACOBS FOTO'S GOVERT DE ROOS

OPGEDIEND ALS GANGSTER- LIEFJE

Het had zomaar een scène uit The Godfather-cyclus kunnen zijn. Don Corleone heeft de familie over de vloer; het is een smakelijk en vooral temperamentvol diner geweest. Spaghetti met tomatensaus, zoals Italianen in New York betaamt. Rode spetters op het tafellaken, wijnvlekken, scherven van omgevallen glazen. Terwijl Don Corleone uitbuikt in zijn fauteuil maken zijn mannelijke gasten zich op voor het dessert. Geen koffie met cognac, een lijntje coke of iets zoets. De borden worden aan de kant geschoven voor een smaakvoller toetje: Priscilla Jourdan.

Net als in de film klimt Priscilla – twee turven hoog, maar met *big hair*, *big lips and big tits*, zoals ze terecht zegt – op de eettafel. We zijn alleen niet op bezoek bij de familie Corleone, maar in de fotostudio van sterfotograaf Govert de Roos waar Priscilla zich uiterst precies een weg baant tussen de spaghettislierten en verdwaalde rucola-blaadjes. Zó heeft ze niet eerder in de schijnwerpers gestaan, zegt ze.

Terug naar 30 januari 2006.

Marcel Kaatee, eigenaar van twee amusementshallen op de Amsterdamse Wallen, wordt opgepakt omdat het Openbaar Ministerie aanwijzingen denkt te hebben dat hij het financiële brein achter de criminele praktijken van Willem Holleeder zou zijn.

Kaatee is volgens justitie schuldig aan bedreiging, witwassen, het lidmaatschap van een criminele organisatie en hij zou Holleeder bijstaan bij afpersingen en het wegsluizen van geld.

Priscilla, de vriendin van Kaatee, weet niet wat haar overkomt. "Je hoort wel eens van mannen die er nog drie gezinnen op nahouden waar de vrouw dan niets van weet," zegt ze. "Ik wilde weten of ik niet hield van een man die ik helemaal niet kende. Ik heb zijn computer, zijn mappen, agenda's,

briefjes, echt alles uitgeplozen. Het is goed dat Marcel het toen niet wist. Hij was er misselijk van geworden. Maar ik moest eerst weten of hij oké was voordat ik achter hem kon staan."

Ze staat achter hem, nog steeds. Zeker nadat Kaatee, na twee rechtszaken, drieënhalf jaar dossierstudie en een OM dat discutabele methodes tegen hem gebruikte, door het hof is gezuiverd van alle beschuldigingen.

"Het is werkelijk te gek voor woorden wat mijn gezin is aangedaan," zegt Priscilla.

Je hebt er nu een boek over geschreven: 'Gangsterliefje tegen wil en dank'. Wil je je gram halen?

"Ja, heel erg."

Bij wie?

"Bij iedereen eigenlijk. Ik ben ontzettend kwaad over die hele periode. Nog steeds. Ik ben boos op iedereen die ons dit heeft aangedaan.

Of het nu de officieren van justitie zijn die Marcel helemaal hebben gebombardeerd tot crimineel brein, de rechtbank die hem in eerste instantie heeft veroordeeld voordat hij uiteindelijk werd vrijgesproken, of de mensen op straat die ons vreemd nakijken. Ik ben gewoon boos. Mijn kind was 11 toen Marcel werd opgepakt, hij is nu bijna 16, maar we zitten nog steeds in dezelfde shit."

Kinderen op school spreken hem aan?

"Ja. Destijds zei een vriendinnetje: *Hé, ik heb je ouders gezien op de voorpagina van De Telegraaf*. Nou, dat is echt niet omdat er zo'n leuk verhaal aan hangt. Je wordt ook heel bang van zulke dingen. Voorzichtig. Het OM en de media hebben heel Nederland laten denken dat Marcel een mannetje van Holleeder is dat een hoop geld beheert. Er hoeft maar een simpele crimineel rond te lopen die denkt: ik heb nog een appeltje te schillen met Holleeder, maar die zit vast, dus ga ik mijn centen bij Kaatee halen. Kijk, wij hebben een kind. Ik durfde hem nauwelijks ▶

OPGEDIEND ALS GANGSTER- LIEFJE

alleen naar school te laten lopen, 500 meter verderop. Er lopen gekken genoeg rond.”

Wordt die angst minder?

”Helemaal niet. Die angst blijft, want Marcels vrijspraak is niet breed uitgemeten in de pers. Mensen denken daarom nog steeds dat hij een stroman van Holleeder is, dus ook een crimineel, maar dat zijn vaak niet de slimsten.”

Heb je het boek zelf geschreven?

”Elke letter, behalve het voorwoord! Niet dat ik ooit van plan was een boek

te schrijven, hoor. Ik wist ook niet of ik het wel kon. Zoals veel mensen ben ik mijn ervaringen van de afgelopen jaren op een weblog gaan schrijven. Dat leverde zó veel goede reacties op dat ik het ook op papier heb geprobeerd. Ik weet nog dat misdadjournalisten Harry Lensink en Marian Husken van *Vrij Nederland* op bezoek kwamen voor een interview met Marcel, tijdens een schorsing van zijn detentie. Ook weer zoiets bizars. Er was een anonieme tip dat er lijken in onze kelder zouden zijn. Hoe verzinnen ze het? Typisch een geval van pesten door justitie. Natuurlijk heb ik

geen lijken in de kelder liggen! Van dat onderzoek heb ik minutieus een verslag bijgehouden. Het kan toch niet waar zijn, dacht ik. Dit gebeurt dus allemaal als je man in de gevangenis zit. Hoe verdachter ze het kunnen maken, hoe leuker. Lensink wilde mijn verslag wel gebruiken voor zijn interview. Hij vond het interessant. Zo is het balletje gaan rollen.”

Voor veel mensen is schrijven een vorm van therapie bij het verwerken van verschrikkelijke ervaringen.

”Achteraf gezien is het dat zeker. Toen ik eenmaal bezig was, groeide steeds

meer het besef dat ik het verhaal echt kwijt moest. Ik moest het gewoon vertellen aan iedereen die openstond voor de waarheid. Anders had ik net zo goed een dagboek voor mezelf kunnen schrijven.”

Je man is al een tijdje in de luwte, maar door jouw boek komt ook hij

weer volop in de schijnwerpers. Waarom doe je dat als je zo bang bent?

”Omdat ik hoop dat hierdoor echt duidelijk wordt dat Marcel al die tijd onschuldig is geweest. Dat is de hele bedoeling van mijn boek.”

Je had het ook kunnen laten rusten.

”Ik kan het niet laten rusten, omdat

het nooit over is geweest! We leveren nog altijd een gevecht. Iedere dag weer. Is het niet met de gemeente over vergunningen van zijn amusementshallen op de Wallen, dan is wel met de branchevereniging die hem heeft geroyeerd. Het is niet over, maar dat betekent niet dat ik bij de pakken neer ga zitten.”

Je wilt keihard terug slaan.

”Natuurlijk, want het heeft ook effect op mij. Als Marcel niet verder kan met zijn leven, omdat hij gevecht na gevecht moet leveren, dan ben ik daar ook de dupe van. Ik leef dicht bij hem en elke dag ben ook ik de sigaar. Ik vecht met hem mee.”

Achter elke gangster staat een sterke vrouw.

”Zou je denken? Ik zat wel altijd in de rechtszaal, ik denk niet dat veel vrouwen dat hadden volgehouden. Maar hij is dus geen gangster.”

Toch noem je jezelf een gangsterliefje.

”Tegen wil en dank. Het is natuurlijk met een vette knipoog, dat lees je in het boek. Des te meer Marcel in de criminele hoek wordt gedrukt, des te meer ik daar tegen ageer.”

Op deze manier hou je wel iets in stand wat er eigenlijk niet is.

”Ik ben er niet bang voor dat mijn boek rolbevestigend is. Als je het uit hebt, zul je zien dat ik net Tammy Wynette ben, helemaal geen gangsterliefje. Heel saai eigenlijk, haha.”

Je twittert anders wel onder de naam Gangsterliefje.

”Haha, ja! Ik heb er zelfs een merknaam van laten maken. Het bekt gewoon lekker. Ik wil die naam graag op de markt brengen, beginnen met een eigen, gelijknamige lijn. De term gangsterliefje is net zoiets als ‘gold-digger’ of ‘voetbalvrouw.’ Je kunt er een prototype van maken, maar wel één die ik zelf bepaal. ‘Gangsterliefje’ staat symbool voor een sterke vrouw ▶

OPGEDIEND ALS GANGSTER- LIEFJE

die van de omstandigheden iets positiefs maakt. De term blijft hangen, dat kan ik maar het best commercieel uitbuiten.”

Ze klimt van tafel. Op haar ontblote onderrug prijkt een grote tatoeage met dobbelstenen. Moeilijk om over het hoofd te zien. "Dice (dobbelsteen, red.) is mijn nickname voor Marcel," zegt Priscilla. "Hij is namelijk gefascineerd door die rode dobbelstenen waarmee in de casino's van Las Vegas wordt gespeeld. Marcel gebruikt Dice ook als een soort artiestennaam in zijn band, haha! Ik heb het groot op mijn rug laten zetten, omdat ik weet dat we voor altijd samen zullen zijn. Het laten zetten van die tattoo was natuurlijk een gok, maar na alle ellende van die rechtszaken waar we samen doorheen zijn gegaan, weet ik dat we nooit meer uit elkaar zullen gaan."

MEER GANGSTERLIEFJES

Bonnie Parker

Ze doet het niet alleen met Clyde Barrow, ze is ook zijn *partner in crime* tijdens hun strooptocht door het zuiden van de Verenigde Staten. In de jaren dertig van de vorige eeuw is geen bank of middenstander veilig voor het roversduo dat keer op keer op miraculeuze wijze uit handen van de politie weet te blijven. Totdat ze in 1934 in een hinderlaag lopen. Bonnie wordt net als Clyde doorzeefd in een kogelregen en sterft in de armen van haar geliefde.

Mae Coughlin

In het Chicago van de jaren twintig van de vorige eeuw maakt maar één man de dienst uit: Al Capone. Hij baat illegale casino's uit, hij runt tal van bordelen, hij handelt in drugs en hij wordt in verband gebracht met tal van liquidaties. Eén vrouw staat achter de grootste gangster die Amerika ooit gekend heeft: Mae Coughlin. Vraag is alleen of ze daar wel zo blij mee is. Omdat Capone gewend is om zijn prostituees eerst zelf te 'testen', raakt hij besmet met een onbehandelbare geslachtsziekte.

Maike Dijkhuis

Dochter van vastgoedhandelaar Chris Dijkhuis en vriendin van Willem Holleeder half jaren negentig. In 2000 loopt de relatie op de klippen, maar hij is nooit helemaal bekoeld. Vijf jaar geleden krijgt ze nog een kind van hem. Ook zakelijk zijn de twee nauw met elkaar verbonden. Ze zou een 'vooruitgeschoven post' zijn:

bezittingen en bv's die Holleeder zouden toebehoren, staan op haar naam. Ze wordt in 2008 veroordeeld tot een taakstraf wegens het witwassen van geld en het lidmaatschap van een criminele organisatie. Volgens de geliquideerde vastgoedmagnaat Willem Endstra is ze echter niet meer dan Holleeders 'oudedagvoorziening', hij zou meer geïnteresseerd zijn in de Amsterdamse Rembrandttoren (in het bezit van haar vader) dan in Maike zelf.

Mabel Wisse Smit

'Dat wijf van die Lange', van Klaas Bruinsma, al ontkent ze dat tot op de dag van vandaag. Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Mabel van Oranje-Nassau, inmiddels getrouwd met prins Johan Friso, zegt dat ze 'enige oppervlakkige zeilcontacten heeft gehad met de heer Bruinsma', meer ook niet. Wel geeft ze toe dat ze toentertijd op de hoogte was van zijn criminele praktijken. Het kost Mabel bijna haar huwelijk. Omdat dit zonder toestemming van de Staten-Generaal is gesloten, zijn Johan Friso en hun kinderen uitgesloten van troonopvolging.

Ria Eelzak

Tot de moord op John Mieremet in 2005 is Ria 26 jaar lang zijn steun en toeverlaat. Opgegroeid in de Amsterdamse Kinkerbuurt kent ze veel kopstukken uit de onderwereld. Zelf wordt ze ook door justitie op de huid gezeten. Haar amusementshallen raakt ze kwijt, omdat die formeel wel op haar naam staan, maar in de ogen van het OM een doorgeefluik zijn van Mieremets drugshandel. Ook wordt beslag gelegd op de nalatenschap van Mieremet, waaronder de villa in het Belgische Neerpelt, waar Ria woont. ■